

ÖFKE KISA SÜRELİ BİR DELİLİK HALİDİR

Bir bahar mevsimi ama kızını alıp bahçeye giden anne, kızını bahçede bir ağacın altına oturarak kendisi de bahçeye diktiği sebzeleri çapalamaya başlar.

Bahar, bütün güzelliğini cömertçe ortaya saçmış vaziyette. Ağacın tepesinde ötüşen kuşlar, renk renk açan çiçeklerin, sümbüllerin kokusu etrafa yayılmaktadır. Bütün bu güzellikler karşısında duygulanan ama kız, başlar konuşmaya: "Allah'ım! kuşlar yaratmışsın her birinin değişik renkte kanatları varmış. Onları göremiyorum ama seslerini duyuyorum. Bin bir türlü renka renk çiçekler yaratmışsın kimi beyaz, kimi mor, kimi kırmızı. Renklerin de ne olduğunu bilmiyorum ama bu yarattığın bin bir güzellikteki çiçeklerin kokusunu kokluyorum. Ben ise bütün bu güzelliklerin hiç birini görmek istemiyorum. Yeter ki bir kez olsun annemin yüzünü görebilseydim."

Bu hafta Manisa F Tipi kapalı cezaevinin havasını teneffüs ettim.. Konferans vereceğim salona kadar kaç tane demir kapıdan geçtiğimi bilmiyorum. Her kapıda benimle birlikte görevlilerin de üstü başı arandı. Görevli olmam nedeniyle metal olarak tek flash bellekle salona ben alındım. Müthiş kalın duvarlar. Bu kış gününde dışarıda güneş var ama güneşin ılıklığı burada yok. Spil dağının tepesinde beyaz örtü karın güzelliği buradan görülmüyor. Cezaevinin dışındaki daha nice güzellikleri göremeyen ateş gibi parlayan gözler, kalın duvarlar arkasında. Gençliğinin baharında çürüyen ömürler... Bu gençlerle tadına doyumaz iki saat geçirdim. Konuşurken sinek uça duyulacak bir sessizlik içinde dinlediler. Ve konuşmamın sonunu Ahmet Yesevi'nin bir anekdotuyla bağladım.

Ünlü Türk Mutasavvıfı Ahmet Yesevî anlatıyor. Cenab-ı Hak, Hz. Âdem'i cennetteki hatası yüzünden yeryüzüne indirir. Hz. Âdem yeryüzüne indiğinde sağına bakar, üç tane beyaz siluet görür. Birinci beyaz siluete sorar: " Sen Kimsin?" Birinci beyaz siluete cevap verir: " Akılım." Hz. Âdem tekrar sorar: " Nerde bulunursun?" Birinci beyaz siluet "Başta" Hz. Âdem, ikinci beyaz siluete sorar: "Sen kimsin?" İkinci beyaz siluet cevap verir: " Ben hayâyım." (Utanmayım.) Hz. Âdem ona da sorar: "Nerde bulunursun?" İkinci beyaz siluet: "Yüzde bulunurum." Hz. Âdem, üçüncüsüne de aynı soruyu sorar: " Sen kimsin?" Üçüncü beyaz siluet: " İmanım." Hz. Âdem: "Nerede bulunursun?" Üçüncü beyaz siluet: " Kalpte bulunurum." Hz. Âdem, bir de soluna bakar, solunda da üç siyah siluet görür. Birinci siyah siluete sorar: " Sen kimsin? " Birinci siyah siluet: " Öfkeyim," Hz. Âdem, tekrar sorar: "Nerede bulunursun?" Birinci siyah siluet: "Başta." Hz. Âdem: " Ama orada akıl var!" Birinci siyah siluet: " Ben geldim mi, o kaçır." Hz. Âdem, ikinci siyah siluete sorar: "Sen kimsin?" İkinci siyah siluet: " Hayâsızlığım." (Utanmazlığım.) Hz. Âdem, ona da sorar: " Nerede bulunursun?" İkinci siyah siluet: " Yüzde bulunurum. Hz. Âdem: "Orada hayâ (utanma) var." İkinci siyah siluet: " Ben geldim mi, o kaçır." Hz. Âdem, bu sefer de üçüncü siyah siluete sorar: "Sen kimsin?" Üçüncü siyah siluet: " Kûfürüm." Hz. Âdem: " Sen nerede bulunursun?" Üçüncü siyah siluet: "Kalpte bulunurum." Hz. Âdem: " Ama orada iman var." Üçüncü siyah siluet: " Ben geldim mi, o kaçır."

Geldiğinde gözü karartan, gittiğinde yüzü kızartan, bir anlık öfkesine mağlup olup, betonarme duvarlar arkasına düşen mahkûm kardeşlerime hitap ederken yüreğim parçalandı. Salonda öğretmen meslektaşım dahil her türlü meslekten mahkum kardeşlerim vardı. Daha önce gittiğim bir cezaevinde birbirine yol vermemekten dolayı adam öldürmekten içeri düşen bir kardeşime:" Şu anda bak! aklın yerinde düşmanın da olsa şu anda aynı bıçağı saplar mısın?" dediğimde: "Hayır hocam!" dedi. Ben de eğer buradan çıkıp, tekrar buraya düşmek istemiyorsanız ne olur öfkenize mağlup olmayın. "Bilin ki: ' ÖFKE KISA SÜREN BİR DELİLİK HALİDİR.'delinin ne yapacağı belli olmaz" demiştim.

Yüce Peygamberimiz de:" En büyük pehlivan, öfkesini yenendir" buyuruyor. Şunu da unutmayalım! "Allah hiç birimizi bu dünyaya yalnız göndermiyor. Bir omzumuzda melek, bir omzumuzda şeytanımızla beraber gönderiyor. Ama hayatta hangisini dinleyeceğimizin kararını bize bırakmış. Buradan çıktığınızda tercih size ait. Şeytanınızı dinlerseniz tekrar geri dönebilirsiniz" dediğimde, yine gittiğim bir başka cezaevinde mahkûm kardeşlerimden biri: " Hocam daha önce sizi dinlemiş olsaydım, ben ikinci defa burada olmazdım." dediğinde adeta nutkum tutulmuştu. Burada da mahkûm kardeşlerimin yüzünde de aynı pişmanlıkların, oluştuğunu gördüm.

Dostlar! fareler kuyruğundan, insanlar da kulağından yakalanırmış. Bana, bugün mahkum kardeşlerimle buluşma fırsatını sağlayan cezaevi savcısı Sayın Kamil Yılmaz Beyefendiye, kurum birinci müdürü Sayın Necmi Üçler ile kurum ikinci Müdürü Sayın Cavit Makinist beyefendilere, Manisa'da kaybından dolayı derin üzüntü duyduğum, dost olarak çok büyük eksikliğini hissettiğim ve unutamadığım sözü- özü doğru, kavi mü'min kardeşim, arkadaşım, dostum rahmetli Terzi Adnan Turan'ın oğlu

cezaevi uzman ğretmeni Mehmet Turan Bey kardeşimle beni çok büyük bir dikkatle dinleyen mahkum kardeşlerime çok çok teŖekkr ediyorum.

Bu vesileyle adını andığım merhum Adnan Turan kardeşimi de rahmetle anıyorum. İyi bir insan, iyi bir Müslüman'dı. Rabbim mekanını cennet eylesin. Amin.... İçerdeki mahkum kardeşlerimin de en kısa zamanda yuvalarında sevdikleriyle buluşmak duası ve temennisiyle.... Amin.... www.kadirkeskin.net